

(625) “ज्ञा अवबोधने”

(IX-क्रयादि:-1507. सक. अनि. पर. मित् ।) प्वादिः ।

‘जानातीति श्चि सिद्धयेत्, ज्ञपयति तु पुनर्मारणादौ घटादेः

णौ[चौ]मित्त्वेऽपीदमेव ज्ञपनमिति [ज्ञप मिद् इति] पदं ज्ञापने मारणादौ ।
तेनार्थाज्ज्ञापनेऽर्थे ज्ञपयतिपदवज् ज्ञापयेदित्यपि स्यात् ;उक्तस्योक्तिः, ‘णिचश्चे’ (1-3-74) त्र्युदितविहतये ; ज्ञापयेत्—
‘ज्ञा नियोगे’ ॥ (श्लो. 8) इति देवः ।

१ज्ञायकः-यिका, २ज्ञापकः-३ज्ञपकः-पिका, ४जिज्ञपयिषकः-षिका, ५ज्ञीप्सकः-
प्सिका, ६जिज्ञासकः-सिका, ७जाज्ञायकः-यिका ;
ज्ञाता-त्री, ज्ञापयिता-ज्ञपयिता-त्री, जिज्ञपयिषिता-ज्ञीप्सिता-त्री,
जिज्ञासिता-त्री, जाज्ञायिता-त्री ;

1. ‘आतो युक् चिण्कृतोः’ (7-3-33) इति षुलि परतो युगागमः । एवं घञि
णमुल्यपि ज्ञेयम् ।
2. मारणाद्यर्थस्याप्रतीत्या, अत्र मित्त्वं न ; अतः, उपधाह्रस्वो न । एवं सर्वत्र ष्यन्ते
मारणाद्यर्थाप्रतीतौ ज्ञेयम् ।
3. घटादौ ‘मारणतोषणनिशामनेषु ज्ञा’ (ग. सू. भ्वादौ) इति जानातेः मित्संज्ञायाम्,
आदन्तलक्षणे पुगागमे उपधाह्रस्वे रूपमेवम् । एवं ष्यन्ते ह्रस्वघटितरूपस्योपपत्तिः
सर्वत्र ज्ञेया ।
4. अस्य घातोर्ण्यन्तात् सनि रूपाणि प्रदर्शितानि । तत्र हेतुस्तु—‘सनीवन्तर्धभ्रस्ज-
दम्भुश्चिस्त्व्यूर्णभरज्ञपिसनाम्’ (7-2-49) इति सूत्रेण ष्यन्तात् परस्य सन इड-
विकल्प एव । इट्पक्षे जिज्ञपयिषकः इति रूपम् । एवं इट्पक्षे सर्वत्र ष्यन्तात्
सनि रूपं ज्ञेयम् । इडभावपक्षे, ‘आप्लृप्तृधामीत्’ (7-4-55) इतीत्त्वे, ‘अत्र
लोपोऽभ्यासस्य’ (7-4-58) इत्यभ्यासलोपे च रूपम्—ज्ञीप्सकः इत्यादि । एवं
ष्यन्तात् सनि इडभावपक्षे रूपं ज्ञेयम् ।
5. द्वित्वे, अभ्यासस्य, ‘सन्यतः’ (7-4-79) इतीत्त्वे रूपम् । एवं सन्नन्ते सर्वत्र रूपं
ज्ञेयम् ।
6. द्वित्वे, अभ्यासस्य, ‘दीर्घोऽकितः’ (7-4-83) इति दीर्घः । एवं यङन्ते सर्वत्र
ज्ञेयम् ।